

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tóbiás Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ress Erzsébet Rita ügyvéd által képviselt alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt a Kecskeméti Városi Bíróságnál 22.P.21.994/2008. számon folytatott és másodfokon a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Pf.22.166/2009/4. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati költséget.

Indokolás

Korábbi perben hozott jogerős ítélet alapján az alperes 500.000 forintnak és járulékainak, míg testvére, a jelen perben nem álló K-né N. A. K. (korábban: H. L-né) egymillió forintnak és járulékainak megfizetésére végrehajtási eljárásokat indítottak a jelen per felperese, mint adós ellen. Mindkét eljárás Cs. I. önálló bírósági végrehajtó előtt folyt: az alperes által kezdeményezett ügy a Cs.V.755/2000, míg K-né N. A. K. végrehajtást kérő ügye a Cs.V.756/2000. számon. A végrehajtó 2003. január 24-ig mindkét végrehajtási eljárásban ugyanazon cselekményeket végezte el: lefoglalta, majd értékesítette az adós személygépkocsiját, az árverési vételárból mindkét végrehajtást kérőt részesítette, a Cs.V.756/2000. számú ügyben benyújtott kifogás kapcsán pedig mindkét iratot beterjesztette a foganatosító bírósághoz, ahonnan mindkét irat 2002. november 20. napján érkezett vissza. K-né N. A. K. 2002. november 20-án benyújtott bejelentése alapján a végrehajtó a Cs.V.756/2000. számú ügyben 2003. január 24-én letiltást bocsátott ki az adós munkabérére, amely letiltás a 2007. év végéig folyamatos volt, így ez a követelés - a 2008. június 23. napján megkötött megállapodás szerint - teljesítéssel megszűnt. Az alperes által indított Cs.V.755/2000. számú ügyben a végrehajtó 2003. január 24. napján 36. sorszámon tájékoztatást postázott az alperesnek, 2008. június 24-én 37. sorszámon pedig annak közlésére hívta fel az alperest, hogy kéri-e a végrehajtási eljárás folytatását.

A felperes keresetében az alperes által ellene Cs.V.755/2000. számon indított végrehajtás megszüntetését kérte azzal, hogy a végrehajtás joga elévült, mert a 2003. január 24-i tájékoztatás és a 2008. július 24-i felhívás között nem történt végrehajtási cselekmény.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Továbbiak mellett arra hivatkozott, hogy az együttesen kezelt végrehajtási ügyek egyikében elrendelt letiltás cselekményei megszakították a másik ügyben a végrehajtási jog elévülését, illetve a követelését menthető okból nem tudta érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megszüntette a Cs.V.755/2000. számon foganatosított végrehajtást; az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság azonban megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és elutasította a keresetet.

A jogerős ítélet indokolása szerint a jelen esetben fennálltak a végrehajtási ügyek csatolásának a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002.(I.17.) IM rendelet (Vüsz.) 24.§ (1) bekezdésében említett feltételei; s annak ellenére, hogy a végrehajtó nem tette meg a Vüsz.24.§ (2) és (3) bekezdésében előírt intézkedéseket (a végrehajtó és a végrehajtási ügyintéző tanúvallomásából, valamint magukból a végrehajtási ügyiratokból megállapíthatóan), mégis ekként kezelte azokat. Kihangsúlyozta a másodfokú bíróság: a csatolás nem szünteti meg a csatolt ügyek önállóságát, a csatolás lényege abban rejlik, hogy bármely ügyben felmerült körülmény a többi ügyben felhasználható. A másodfokú bíróság az események és a körülmények értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes - végrehajtást kérőként - menthető okból nem tudta érvényesíteni a követelését. E körben értékelte a másodfokú bíróság az alperes előadását, amely szerint tudva a testvére, K-né N. A. kérelmére kibocsátott letiltásról, abban a hiszemben volt, hogy az ügyek egységes kezelése miatt az ő követelése is sorra kerül. Indokai szerint nem állapítható meg, hogy a végrehajtó tájékoztatást adott volna az alperesnek arról, hogy a befolyt összeget melyikük követelésre számolja el; mindemellett „nem zárható ki”, hogy az alperes érdeklődött az általa indított végrehajtási ügyről, hiszen az érdeklődésről nem készül írásbeli feljegyzés, s az sem „volt megállapítható, hogy az alperes lemondott a követeléséről”. Mindezekre figyelemmel az alperest illető végrehajtási jog elévülése nyugodott a párhuzamosan folyó végrehajtási eljárásban foganatosított letiltás alatt. Az akadály akkor szűnt meg, amikor a végrehajtó a 2008. június 21-én kelt felhívását megküldte az alperesnek, aki arra a kézbesítés másnapján válaszolt, így a Ptk.326.§ (2) bekezdésében előírt határidőn belül érvényesítette a követelését.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kihangsúlyozta annak jelentőségét, hogy ha nem történt meg az ügyek „egyesítése”, s emiatt azok külön számon folytak és önállóak maradtak, akkor az egyikben tett intézkedés nem hathatott ki a másik ügyre. Változatlan álláspontja szerint az elévülés bekövetkezett, mert a Cs.V.755/2000. számú ügyben a keresetben említett két intézkedés között több mint öt év telt el. A másodfokú bíróság súlyosan jogsértő módon értékelte a körülményeket, figyelmen kívül hagyta, hogy elmaradt az iratcsatolás, végrehajtó és a végrehajtási ügyintéző vallomásának az értékelésekor (akik valóban „nem állították határozottan”, hogy az alperes érdeklődött volna) pedig megfordította a bizonyítási terhet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem indokai kapcsán kiemeli a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Vüsz. különbséget tesz a végrehajtási iratok csatolása és a végrehajtási ügyek egyesítése között. Előírásai

szerint ha több, folyamatban lévő végrehajtási ügyben az adós személye azonos, az iratokat csatolni kell (Vüsz.24.§ (1) bekezdése), míg ha mind a végrehajtást kérő, mind az adós személye azonos, az ügyek egyesítésre kerülnek (Vüsz.15.§ (1) bekezdése). Ahogyan arra a másodfokú bíróság helytállóan rámutatott: az adott esetben csatolni kellett volna a két végrehajtási ügy iratait, s bár a végrehajtó nem közös ügyszámon kezelte az iratokat, 2003. január 24-ig mindkét ügyben ugyanazon intézkedéseket tette meg, így a közös számon iktatás elmaradása a végrehajtási eljárások menetét, a végrehajtási cselekményeket nem érintette.

A másodfokú bíróság döntően e körülmény értékelése alapján - a Pp.206.§ (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörében - jutott arra a következtetésére, hogy a felperes menthető okból nem érvényesítette követelését a testvére által kezdeményezett letiltás folyamata alatt.

A Pp.270.§ (2) bekezdésének valamint a Pp.275.§ (3) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati eljárás keretében akkor vizsgálható a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés, ha az ügy érdemi elbírálására is kiható jogszabálysértés történt: a Pp.163.§ (1) bekezdésével ellentétesen - a per eldöntése szempontjából lényeges körülmények tisztázására azért nem került sor, mert a bíróság a bizonyításra kötelezett fél (Pp.164.§) részére a bizonyítási indítvány előterjesztését nem tette lehetővé, a bizonyítatlanság következményeit - a Pp.3.§ (3) bekezdésének megsértésével - a bizonyításra kötelezett fél ellenfelének terhére értékelte, vagy a felvett bizonyítás eredményéből - figyelmen kívül hagyva a Pp.206.§-ának rendelkezéseit - a logika szabályait megsértve következtetett a jogvita elbírálása szempontjából lényeges tényekre. Az adott esetben mindezek nem állapíthatók meg.

A felülvizsgálati kérelem indokai kapcsán megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy mivel a végrehajtó ténylegesen együttesen kezelte a két végrehajtási ügyet, a végrehajtást kérők között pedig testvéri kapcsolat áll fenn, okszerű a másodfokú bíróság megállapítása, amely szerint az alperes - még ha nem is bizonyított, hogy kapott-e és ha igen, milyen tartalmú tájékoztatást a végrehajtótól -, abban a hiszemben volt, hogy az ő tartozása is sorra kerül; ennek a megállapítása nem jelenti a bizonyítási teher Pp.164.§ (1) bekezdésébe foglalt előírásának a megsértését.

Mivel a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésére alapítottnan hozta meg a jogerős ítéletbe foglalt döntését, a szabad bírói mérlegelés eljárási szabályainak megsértése pedig nem állapítható meg, a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, így azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp.270.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp.78.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárás költségei az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperest terhelik.

Budapest, 2011. május 25.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Harter Mária s.k. előadó bíró, Dr. Szűcs József s.k. bíró